

Unghvár, április 16.
1864.

FELVIDÉK.

Második évi folyam
16. szám.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

S

az ungh- és zemplénmegyei gazdasági egyletek, az ungh-szerednyei borászati társulat,
és az unghmegyei takarékpénztár

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési ára: Egy évre 6 for.
Fél „ 3 „

Hirdetések jutányosan közöltetnek.

Felelős szerkesztő s kiadó tulajdonos

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő és kiadó hivatal, hová a kéziratok és
előfizetési pénzek küldendők, szobránczi utca

913
363 szám.

Gazdálkodjunk.

Ha a gazdász nem lenne a marhatartásra utalva, értem: ha rendelkezhetnék oly erővel, a minővel annyit s akképpen végezhetne, mint vonó marháival, s ha trágyát, mennyire szüksége van, s nem kevésbé jutányosan mint az állat-tenyésztés útján tudna, péld. kereskedelmi uton megszerezni; úgy gazdálkodni könnyű, takarmányt termelni pedig merőben szükségtelen lenne. Így azonban a gazda Pabst-tal tart, beösmervén, hogy: marhatartás nélkül nincsen földművelés!

A gazdász értelmiségétől függ, mentül nagyobb hasznout elérhetni tevékenysége által. A helyi viszonyokhoz kötött nemzetgazdasági körülményeket, a szó legáltalánosabb értelmében méltányolván, főzél előtte: gazdaságában a helyes arányt megállapítani. A helyes arány pedig, a piaci s a gazdaságban fölhasználandó termékek között ismét igen különbözőképen lehet fölállítva, mert semmi sincs a helyi viszonyok s körülményeknek oly mérvben alárendelve, mint a gazda okszerű tevékenysége. Ezek szerint vezetheti gazdaságát majd belmájld külterjesen.

Így az egyiknél a merteséges takarmánytermesztés merő fénytűzés, míg a másiknál áldáshozó szükségességgé válhatik. Kinek mesterséges takarmányt kell termeszteni, annak ismét az égalj. föld, s még egyebek szerint kellend eljárnia a takarmány-növények megválasztásában.

Az egyik pldl. zöld tengerit a lehető legnagyobb haszonnal természet, míg a másik a czukorezirt ajánlhatja a nélkül hogy az első ennek jó tulajdonságait hasznára fordíthatná.

A czukorezirt alig concurrenáltat, a felvidéken a zöld tengerivel. A gyakoribb esőzések miatt a hidegebb s nedvesebb talajban úgy nem fog díszleni mint a tengeri. Igaz, hogy ez utóbból egy holdra majdnem egy köböl magot kell elvetni, de tekintetbe véve azt: hogy egy köböl tengeri átlagos ára itt a felvidéken 4 ft. (tehát annyi, vagy csak kevesse több, a mennyide egy holdnak löhere maggal való bevettése kerül elnézve attól, hogy löherét itt a felvidéken sem lehet bár mely talajon tenyészteni); továbbá, hogy — mi különösen kis birtoktesteknél lényeges — a zöld tengerit igen czélszerűen lehet mint tarlóveteményt termeszteni, és hogy aztán — ha a föld kellőleg elkészítetett, s az időjárás nem volt kedvezőtlen, a termés 80—90 és több mázsa szénáértéket teend; — ugya zöld tengeri tenyészése a czukorezire felett, mely utóbbinak tenyészése itt a felvidéken még kétségbe is vonható — minden esetre előnyt mutat.

Hol nincs a nyári istolás nagy mérvben behozva, de hol nagy mérvben is főáll — ha van elegendő zöld takarmány mint pldl. a M-Ovári intézet gazdaságában, ott czélszerű a zöld tengeriből erjedt, szénát készíteni, annál inkább mert a félig zöld állapotban lévő szénát a jószág mint zöldet szereti, s el van ösmerve, hogy attól a tehének igen jól tejenek.

Az erjedt széná készítését azonban nem tartjuk valami sine qua nonnak csak figyelmeztetni akartunk reá mint a haladásnak a gazdaságban tett egy vívmányára. Készítési módját a multkor előadtuk, s az avval járó dolgot s fáradságot T. Kállay Emil ur szavaiban önkény-

telenül nagyítva látjuk, különösen ha a száraz széná készítésénél történő munkákra gondolunk. De igen valószínű az is, hogy ha a betaposás az eshetőségekre is kellő gondal történt, úgy az erjedt széná meg nem romolhatik.

Hajnik ajánlja a „Gazd. Lapokban“ a répa levelekből való erjedt széná készítését. A mód olyan mint a zöld tengerinél, avval a külömb-séggel, hogy némelyek a répa leveleket rétegenként megsózzák, mások a levelek közé rétegenként szecskát raknak. Az ajánlathoz nem kell commentar. Az ajánló nevét minden magyar gazdász ösméri.

Nem áll tehát az, hogy répával répának nem lehet elegendő trágyát előállítani. Minden, mi a földtől répa alakjában elvitetett, a trágyában a földnek ismét visszaadhatik. *)

S végül szabadjon a „Viszhang“ban tett szives észrevételek egyikére vonatkozólag egy kis igénytelen kérdéstennem.

A helyett, hogy valaki 10—20 holdat fogna ki földjéből, s azt répa alá évenként trágyázza — elnézve attól mennyire szoktak megszaporodni a répa ellenségei, ha ez ugyanegy helyen természetik, több évek által nem lenne-e jobb a répa számára a forgóban a kapás-növénytől a szükséges darabot elszakítani, úgy tehát, hogy a (trágyázott) kapás-növénytablának $\frac{1}{3}$ vagy egy negyedén mindig répa díszlenék?

S. T.

A zemplénmegyei gazdasági egyesület igazg. választmánya által 1864-ik évi április hó 2-án S. a Ujhely városában tartott ülés jegyzőkönyve.

(Vége.)

V) Felolvasatott a hátralékban levő tagsági díjak befizetésére hozott egyesületi határozat, melynek értelmében az első 3 évi díjjal hátralékban levőknek zárhatáridőül f. évi április hó 1-jé tüzetett ki.

Egyleti pénztárnok által szóval tett jelentésből kitűnő, miként tagsági díjzítések a fentebbi határidőig nagyon csekély mérvben történtek az igazg. választmány elérkezettnek találja az időt a hátralékok valahárai befizetését törvényes uton is eszközölni, mindazonáltal több egyleti tag által a nem fizetés okául a hátralékok mennyiségének nem tudása, valamint a befizetések körül fennforgó nehézségek hozatván fel, egyleti pénztárnok odautasítatik, miként az egylet tagjait a náluk hátralékban lévő összegekről, akár egyenleg, akár a megye minden kerületében a tagsági díjak beszédésével általa megbízandó egyleti tagok által értesítvén, az első 3 évi tagsági díjak újabb befizetési határideje f. évi május hó 1-jére tüzetett ki.

VI) Felolvasatott ifj. Dókus Józsefnek az egyleti segélyző bizottmány nevében tett jelentése az ujabban begyűlt segély-összegekről, melyszerint a f. évi február hó 1-én közzétett kimutatás óta a segélyezés nevezkedett:

A Homonnán jan. 27-én a Casino társulat által tartott táncestélyből 133 ft 18 kr
Gyűjtőiek tartói befizettek 142 „ 82 „

*) A physiologok bizonyítják, hogy a meg lett állati test, a tápszerekből igen keveset assimilál. A vegyészek Liebiggel egyetemben e keveset oly kis ményre becsülik, hogy számításba sem hozzák. Az állati gyomor tehát a tápszereket csak átalakítja, ha nem vesszük tekintetbe azon csekélységet mely assimiláltatott.

Szemerere Amália k. a. megkerült adománya 50 „ — „
Életneműekben ajánlatott 15 köböl
Az összes készpénzbeli eddigi bevétel
teszen 2938 „ 88 „
Az életneműekbeni ajánlat 404 köböl „ 16 „

Vásároltatott 417 k. rozs, melynek fuvarozása e napokban czéloztatik fogatosítottatni.

A jelentésből kitűnik továbbá, miként 252 gyűjtő iv közül 134 még eddig sem érkezett be. A fentebbi jelentés szives tudomásul vétetik.

Aláírási ivateket még mindeztideig be nem adó ivtartók az inséggel küzdők érdekében ujlag fölhevitatnak ivateik hova-előbbi beküldésére. Mely tárgy kapcsában értesítetvén az igazg. választmány arról, miként Közép-Zemplénben aszály által nagy részben sujtott Abara helysége segélyezésére vonatkozólag mind ez ideig semmi lépés sem történt, miért is az egyesületi központi segélyző bizottmány odautasítatik, miként az inség által nagy mértékben sujtott Abara helység aránylagos segélyezésére nézve szükséges intézkedéseket megtegye.

VII) Felolvasatott Bauer Ignác Nagy-Mikályban letelepedett gépész kérése, melyben tudatván az egyesülettel gépgyárának a szükséges műhelyekkel és érczöntődével lett felszerelését, e vidék talajához leginkább alkalmas ekékre és az itt helyben legczélszerűbbeknek bizonyult gépekre nézve tájékozást kér az egyesülettől, s egyuttal az általa készített gépek és eszközök árjegyzékét is bemutatja.

Örömmel értesült az igazgató választmány a fentebbi kérésből a megye területén egy gép- és eszközgyárnak vas- és érczöntődével lett felállításáról, melynek életrevalósága sok szükségien segíthetend a gazdaközönségnek, miért is a közlött árjegyzéket az egylet Köz lö ny e útján a gazdaközönség tudomására juttatni határozza.

A folyamodó gépész abbéli kérésének, jelöltetnének ki részére a legczélszerűbb gépek és eszközök, helyt nem adhat az igazg. választm. azon okból: mert a gazdasági gépészet roppant haladása mellett a mai napon czélszerűnek tartott gép- vagy eszköz a holnapi napon elötűnő czélszerűbb által háttérbe szorítottván érdekét veszíti; e tekintetben a gépész életrevalósága és ügyessége szarezhettvén meg részére egyedül a szükséges tájékozást.

VIII) Az igazgató választmány legközelebbi gyűlése május hó 2-án délelőtti 10 órakor Nagy-Mihály városában határozatit megtartani.

Jegyzette: **Dercsenyi Kálmán,**
Boronkay László, alelnök.
egyesületi jegyző.

A zemplénmegyei gazd. egyesület által folyó év május hó 9-én Nagy-Mihály városában tartandó versenyszántás

S o r r e n d j e.

1. A versenyszántásban résztvehet minden zemplén-megyei gazda maga, vagy eselédje által
2. A versenyzés bizonyos, előre kijelölt egyenlő darab földön történik, mely a hány versenyző jelentkezik, annyi egyenlő 3 öl szélességben 200 □ tevő részletekre hasítottatik és sors-huzás útján osztatik ki az illetők között.
3. A versenyszántás lóval vagy ökörral történhetik; kettős vagy négyes fogatokkal tetszés szerént.

4. A kettős fogatok egymás között, a négyes fogatok szinte egymás között versenyeznek.

5. A kettős fogatoknál más ember segítségével nem használható, és legfőleg az első barizda húzásánál engedtetik meg, hogy a fogatot más ember vezesse, azontúl a szántó egyedül bántik el az ekével és marhával.

6. A négyes fogatoknál megengedtetik a lovaknak ostoros általi hajtása, a ki az eketartó díján kívül külön díjazásban részesülhet.

7. A szántó használhat tetszése szerint bár mine-ni ekét, magáét vagy kölcsönzöttet.

8. A verseny napján a versenyzők reggeli 8 órakor a bíróság előtt megjelenni tartoznak.

9. A szántás felett egy 5 tagból álló bíróság ítél; ez fogja a jutalmakat is oda ítélni és a helyszínén kiosztani, melyekre 8 darab arany és három darab tallér áll a bíróság rendelkezésére.

10. Az egyes díjak, a versenyzők számára és érdeméhez arányítva fognak a verseny napján a bíráló választmány által meghatározottatni.

11. Az ítélő bíróság előre meghatározza azon kellékeket, mik a jó szántást feltételezik; ezen feltételeket valamint a szántás rendjét a munka kezdete előtt a szántóknak felolvassa.

A mely versenyző ezekből legtöbbet és leghelyesebben teljesít: az nyeri az első díjt.

Kelt Rákócson april hó 5-én 1864.

Dercsenyi Kálmán,
egyl. alelnök.

Boronkay László,
egyl. jegyző

Egy téli éj álma.

(Folytatás).

E helyen két férfi alakot pillanték meg, az egyik tisztas öreg méltóságos tartással, a másik középkori barna sokat jelentő arccsal, kinek homlokán a bölcsesség istennője látszott trónolni — hosszú tógáikat kényelemre eresztve fontos arccsal beszélgettek, — vajjon kik lehetnek? utánok lesekedve én is sétálni indulék s beszédeikből kivehetém hogy a tisztas öreg maga Diocletian császár, társa pedig Chrysoloras bölcs amannak barátja; egyszer az öreg egy kanyarultnál észrevevén közellétemet, igen mord tekintetet vetett reám, elijedtem a kegyetlenség e színhelyén az ily gyanus nagy uri tekintettől; s a folyam partján lévő füge bokor mellé huztam magam, s hallgatám a folyam egykedvű méltóságos folyását, mely olyan, mint az idő, egyformán épít, és ront, tisztít és iszapolt, éltet és öl, és mindig egykedvűen folyik — merengésemből beszéd riasztott fel, a két sétáló közelemben egy márvány padon foglalt helyett, csupa fül lettem, hogy halljam ez emberek beszédjét, lássam belső életét gondolkodását e nevezetes két férfinak, elmondom tehát a bölcs beszédet, mely következő bizalmas közlésben nyilvánult:

Nem hiszed e te is, — így szólta a vén Diocletian a bölcshez — hogy valamint minden napnak meg van a maga reggele és estéje valamint ily reggele és estéje van az év egész természetének tavaszkor és őszi, és valamint ily reggele és estéje van ez embernek gyermeksege, és öregségében, nem hiszed-e te is mondom hogy az egész emberi nemnek hasonló életkor változásai vannak, hasonló reggele és estéje volna? Ez eszmétől megválni nem tudok mely már meggyőződéssé érlelődött nem tudom előhaladott koromnak vagy a dolgok érettebb megfontolásának gyümölcse-e mert nekem úgy látszik a halandók mai nemzedéke a gonoszságba mindig mélyebben süllyed, az éretnyekben pedig mind inkább és inkább szegényebb lesz, noha nem kevésbé tanult mint a régi századokban — nézd a mi napjainkat, mily nyugtalanság, tévedezés, i gadozás bélyegzi az emberiség működését, gondolkodását minden erő nélkül, mily nyomorult az embereknek uralkodni kezdő gondolkodás módja! mily általános forrongás, mely a rothadást szokta megelőzni, a társaság sepredéke emelkedik a lullról felfelé s elnyomja a magast, — úgy vélem barátom az emberi nem estéje akar bekövetkezni.

Talán egy új reggele is, — felelt rá Chry-

soloras — mert ha az utóbbi századokat összehasonlítom az előbbi századokkal mit sem látok egyebet mint éjszakát, — talán az éj még setétebb lesz, de így kell annak lenni — egyet tudok uram és császárom: a nap feljönni készül, a népek forrongása, nem a rothadásnak forrongása, hanem a megifjodásnak — a zavaros must tiszta borra akar forni, mint a halál új életnek atyja.

Hagyjuk el a képes beszédet Chrysoloras — szólott Diocletian, te is megismered tehát, hogy a jelen napok nem olyanok mint a régiek voltak, az emberiség élete nem oly vidám nem oly élénk mint annak előtte volt, hanem komor sötét és zavart, nem tudni hova ezelő mind ez? a régiebb intézmények mind inkább és inkább bomladoznak, s a mi új születik az nem tartós, sőt gyakran egészen esztelen, az emberek mind inkább meghasonlanak egymással, pártokra szakadnak, s titkos eszme harezot folytatnak soha sem valószínű ábrándokért — ezek vést rejlő napok, melyeket minden hatalammal sem változtathattam meg, s nem távolíthattam el az emberiségtől — szólj honnan származik e rossz?

Az idő szelleméből felelt Chrysoloras, mely hatalmasabb nálánál uram, mert isteni eredetű, azért jókor nevezéd azt rossznak mely talán holnap jónak bizonyul be — mert a kor melyben élünk feltámadást rejt méhében.

A császár nemet intett fejével és mondá: nem azon feltámadást melyet te reményelsz — Igen a mostani kor nagy dolgokat rejt méhében de nem feltámadásokat, hanem sirokat — látom már a trónnak hanyatlását, a birodalom szétdaraboltságát, a népekben titkos örvénylés lappang mely évről évre általánosabbá válik, és minden oltárokat, minden intézményeket lerombolással fenyeget, tudod Chrysoloras melyik örvénylést értem?

Judából származott ábránd és egy zsidó párttól terjesztett babona az, inkább hitetlenségnek kellene az neveznem, mert leront minden tiszteletet a halhatatlan Istenek iránt, és vakmerő hálátlansággal megtagadja a nekik köteles áldozatokat.

Te a keresztények hitéről szólasz császár? kérdé a bölcs

Igen arról, ha a hitetlenséget vagy babonát hitnek is nevezhetni — felelt a császár mond meg nekem miben fekszik ama varázs, melylyel amaz ábrándozók véleménye a világra hat? megfoghatatlan gyorsasággal terjed az népről népre, — az ő nyakasságuk meghiusítá elődeim, és saját hatalmamnak ellenök fordított szigorát.

(Folyt. köv.)

TOMA ANDOR

Jegyzéke

azon jótévknek, kik az 1863-dik évi szárazság által Zemplénmegyében inségre jutottak felsegélésüül a megyei gazdasági egyesület részéről kibocsájtott iveken adakoztak:

(Folyt.)

Dudinszky Lajos ivén: Habina 1 véka Árpa, Papirkovszky 1 véka rozs, Lebenvirth fel véka rozs, Dudinszky Lajos 2 véka rozs, 2 véka árpa.

Szögyényi Imre ivén: Császár István 1 véka főzelék, Nyeviczkey Kristóf 1 köböl rozs, Heuman Sándor 1 ft, Fuksz 1 ft, Szögyény Imre 2 véka búza, 2 véka árpa, 2 véka rozs, 1 köb. főzelék.

Raksányi Antal ivén: gyűjtő 2 ft.
Nyeviczkey Kristóf ivén: Tihy Ferencz 1 frt, Névtelen 40 kr. Nyeviczkey Kristóf 2 véka búza. —

Balogh Endre ivén: Materni István 1 ft, Balogh Endre 2 ft, 1 köböl rozs, Hurnyák 20 kr, Simko 40 kr, Gazdik 20 kr, Hajnik 20 kr, Berta 10 kr, Knoblan 10 kr, Hajnik 40 kr, Onder 20 kr, Vanczák 50 kr. Kmetz 1 ft. Persely 1 kr. Persely 10 kr. Madura 20 kr. Csaszák 20 kr. Madura 15 kr. Setsy 1 ft. Berta 10 kr, Gazdik 20 kr, Gyogyovits 50 kr. Hurnyatsin 30 kr. Plahy 20 kr, Demtsák 20 kr. Csákyai 1 ft.

Kaposy Menyhért ivén: Lehoczky Elek 5 ft, Lasztomérszky 1 véka rozs, Stern Leopold 3 ft, Kaposy Menyhért 2 köböl búza 1 véka főzelék.

Lehoczky Miklós ivén: gyűjtő 2 ft.

(Vége köv.)

közli: **Boronkay László**
egyl. jegyző.

A világ bolondságai.

V.

A párbajról.

(Vége.)

Tudok esetet, hogy egy pap, kit a közönséges ker. anyaszentegyháznak egy hűtelen fia szintén párbajra hitt, — nem akarván a gonosz vérével áldozni, fegyverül a bibliát választotta volt, mire ellenfele a leggyőzhetetlen fegyver elől nagybőlesse visszavonult.

Az orvosok pilulával harezolnak; mi úgy történik, hogy két egyenlő nagyságu pilulát rendelnek melyek egyike mérge, másika ártatlan hashajtó, ezeket aztán kalapba teszik, és mindegyik kihuz egy-egy adagot a melyet tartozik elnyelni. Ilyen pilulabajjal már engem is megkínált egyszer B. bácsi, hanem én mindkettőnkre nézve hálásabbnak találtam pilula helyett szerednyei cizilindereket választani, s a mint a következmény mutatja, egyikünk sem bánta meg. Azóta jó barátok vagyunk.

Egy különös módja a párbajnak a kényszerített öngyilkosság. Ezt vastag koponyájú emberek szokták használni, aligha nem angol találmány.

A bajtársak ugyanis golyót húznak, feketét vagy fehérét. Aki feketét húz tartozik bizonyos idő alatt önmagát kivégezni, mit ha elmulaszt ellenfelenek jogában áll őt soha becsületlen embernek nem tartani.

Sőt vannak nemzetiségi módjai is a bajvívásnak. Így a német sörrel, a francia pezsgővel, az olasz függével, a tót pálinkával, a magyar dietióval vi. — De ki tudná elősorolni mindazon vivás módokat melyeket az érzékeny emberi nem jó híre neve védelmére kigondolt.

Az asszonyi nem, úgy gondolom, mindenütt csak körmeivel vív, melyeket ellenfele arca és haja ellen szegez a műveltebb szépségek néha pipere- és pompával vinak egymás ellen, minek vége rendszeren mindkét fél bukása, az az: csől szokott lenni.

Hogy a párbaj bolond voltát átláthassuk, úgy hiszem, nem nagy tudomány kell hozzá. A világ minden józan eszű polgára elítéli az oly elégtételt, mely által nem egyszer épen az ártatlan, sértett fél veszítheti vagy épségét, vagy életét. Inven van hogy mind polgári, mind egyházi törvényeink által tiltatik. A polgári törvények ugyanis egy tekintik, mint bármely közönséges gyilkosságot, az egyháziak kizárják a párbajban elesetteket az anyaszentegyház kebeléből, megtagadván tőlök a szertartásos temetést és temető helyet. Vannak mindazonáltal ennek is védői, sőt magasztalói, hanem az ily embereket bátran a gyámság alá való egyéniségek közé lehet számítani, kik legszentebb kincsöket, becsületöket is képesek ily kétes kimeneteli játékra tenni; s nem tudom mily neven vennék, ha aztán a párbaj kimenetele szerint mérné az ember erkölcsi súlyokat.

A kinek igazi jog-vagy becsületbeli sérelme van, keresse föl a polgári törvényt; ha pedig sérelmét oly kisszerűnek tartja, hogy miatta nem érdemes a törvény útjára lépni: mondja el az Ur imáját, ott bizonyosan a legjobb utasítást találja: „Miképen én is megbocsátok az ellenem vétetteknek; azonképen bocsásd meg Uram az én vétkeimet.

TOMOR FERENCZ.

TABOZA.

Levelem ő hozzá.

Galambtollal írok
Az én galambomnak,
Megírom neki hogy
Nem mehetek holnap.

Nem mehetek holnap
Pedig fáj a lelkem,
Hogy nem lehet mostan
Keblemhez ölelnem.

Fehér a papírom
Mint akár a lelke,
Zöld a tinta, mintha
Reménységünk lenne.

Édes reménységünk
El ne hagyjon minket:
Egymásért egymáshoz
Vernek majd a szívek!

Fehér a papíros
Zöld az írás rajta,
Piros lesz a pecsét
Piros lesz mint ajka.

Piros lesz, mint ajka,
Hol az édes csókok
Zengedezik hogy: ki
Szerelmes az boldog!

Galambtollal írott
Levelem, szállj gyorsan,
Hogy ha meglát — keble
Örömtől megdobban.

Szive dobog gyorsan,
Szeme fénylik szépen, —
Helyet is lehetsz még
Szive közelében!

Halász Dezső.

Történelmi adatok

Leheozky Tivadartól.

VII

1686. évben üzetett el a török nem csak Buda várából, de Magyarország legnagyobb részéről is; az öröm, melyet a hazának a török járom alól lett megszabadulva nyújtott a honfi kebelnek, nem maradt azonban háborítatlanul. Midőn a Drinápolyba huzszoltatott Tököllyi Imre később a török által szabadon bocsátván, a felvidéken (hol hőselektü neje Munkács várát még mindig fenntartá számára) pártfeleket kezdett toborozni s néhányszor valóban részére is hódított. Karaffának, ki ennek nyomára jött s a bűnrészesek ellen elfogatókat rendelt, egyik zabolátlan csapatja Beregszászban is tanyázott, honnan több alkalommal a szomszéd Ugocsa megyében fekvő Tisza-Ujhelyre a gyanuba esett Ujhelyi család elfogására kiküldetvén, mi kárt okozott itt a községben, kiténik azon bevallásból, melyet a megkárosítottak a hatóságoknak benyújtottak s szóra leírva következtek:

1686. 26. 8-bris jövén hozzánk Ispán ur Bicskey ur Commissiója, hogj a Beregszászban edj darab ideig levő hadak mi kárt tettek hitünk szerint mint Tisza Ujhelyi lakosok írják le, mi azért Istennek tartó jó lelkiismereti szerint azon kárainkat ezszertint recognoscálljuk: Templomunkból vittének el szekeren lovakon kétszáz köböl gabonát a Cub. 700 fl. Marhákat, szarvasmarhákat vesztettének oda ökröt, tehénét, tinót, bornyut 12. Nro 12. — 5 tehénét vátottunk ki 10 fton. Egj szekeret s 4 ökröt vátottunk ki tollók fl. 8, den. 90. — Mas szekeret vátottunk ki másfél forinton, tesz 1 f. 50 d. — Öt szekerünk veszett oda. — Fehér gonyát és egyéb öltözetet, házbeli pórtékát, valami templomunkban kezükben akadt, mind elvitték, fejszékét, kaszákat, mézet, vaját valamennyit kaphattak. — Disznókat öltének meg hetet a Beregszászban való katonák; más alkalmatossággal ismét nyolczat ugjan az oda való magunk emberünknek hátára rakták, velek vitettek Kereszturig. —

Mellynek bizonyosságára attuk ez mi kezünk irását fide nostra mediante. Dat. in Possessione Tisza-Ujhely, die et Anno ut supra. Ujhelyi János, Ujhelyi István, Csengeri Balint, Geresenyi András, Vincze János, Dávid Imre, Lőrincz István, Lengyel Sztaniszló, Incze János, Oroszi András, Szatsz János.

Szegény magyar nép de sokat szenvedtél már!

Egy törvényszéki gyilkosság.

Valódi történet, Angolból.

Szelényi Károlytól.

(Folytatás.)

Azon nap, melynek első órájában a nyájas olvasót Dundee városába veztem, az egész város ingerült állapotban vala, a hir, hogy a városi bank pénztára erőszakkal feltörtetett, és tetemesen meglapatott, házról házra járt, és nemsokára az igazgatóság jelentése által valóban bizonyult; a hirdetés jelenté ugyanis hogy febr. 21. éjszakán a bank pénztára erőszakkal feltörtetett, és abból 422 font sterling 2 shilling és 6 pence ellopott. A tolvaj felfedezésére 150 font sterling jutalom tüzetett ki, azon megjegyzéssel, hogy a fele a feljelentéskor, mely a vizsgálatot megalapítja, a másik fele pedig a tettesek elíteltetések fog kifizettetni.

E jelentés után már két hónap elmúlt, és még nem lehetett a tettesek nyomába jönni. Egyszerre Macdonald szabómester fellépett, és Dundee városában lakozó három egyént vadolt mint tetteseket,

t. i. a két kereskedőt Falconer és Bruce urakat, kik jelenleg a városban léteznek, és a hajótulajdonost Dick Pétert, ki rövid idővel ezelőtt tengerre szállván, a várost elhagyá.

Felsős tavaszi nap vala, midőn Macdonald első feljelentését a törvényszéknél beadá. Április hava most az egyszer megtagadá változékony kedélyét, mert a természet virágokban és fris lombokban diszlett, míg a lenyhe tengeri szellő hasonló a természet éltető lehelletéhez, a tükörsima Tay öblöt habokban ringatá. Nem csoda tehát ha Falconer ur csinos kertjében szorgos munkálkodás és élet uralkodott, mert egy ünnepélyre történtek az előkészületek, t. i. kedvence és nevelőleánya Dick Mary születése napja volt ünnependő, ki azonfelül kereskedő társával Bruce Péterrel jegybe lépett. Vig társaság sereglett össze Falconer vendégszerető asztalához, hol az ünnepkirályné jólétéért sok és vig üdvkivánatok mondatk a feszelen s vig kedélyű társaságban; egyszerre a ház felügyelő Ellis, ki mai nap az asztalnál kiszolgált, ijedten Falconer és Bruce urakhoz fordult, s jelenté, hogy a kert ajtaja előtt több törvényszolga áll, kiknek utasításuk van; hogy miután a két kereskedő raktáiraiban — feladás szerint — dugárak lennének, a raktárakat átkutassák. — Nevetve indult a két férfi a felhívásnak engedni, hanem ki írta le meglepetésüket, valamint a vendégek borzadalmát, és ijedségét is, midőn a törvényszolgák a két kereskedőt fogolylyá tevék, azon okból, mert a bank pénztára feltörőülük ők vannak vádolva.

Szivrepesztő vala e két családnak lelkiállapota és csak azon erős meggyőződés, miszerint a borzasztó vágy csakis alaptalan lehet — nyugtatá meg kedélyeit. Kinos várakozásban tölt el az aug. hóig terjedő időszak, a midőn a grófság törvényszéke összeülni szokott, mert biztosan hitték, hogy akkor a két kereskedő ártatlansága napfényre kerülend, és családjaiknak vissza fognak adadni.

Végre elérkezett a végzeteljes nap, a melyen a vádlottak felett itélni kellett. — A törvényszéki teremnek karzatai telvék a lakosságtól, és általános volt azon nézet, hogy azon két férfi, kik a hosszabb fogság által megbágyadtak ugyan, azonban egész nyugodtan és készületen állottak a törvényszék sorompói előtt, nem lehettek képesek ily borzasztó büntényt elkövetni.

Macdonald mint vádló, hangosan ismétlé esküvel is megerősített előbbi feladásait, melynek rövid tartalma ez vala:

„Egy este, körülbelül nyolcz hónappal ez előtt a mint a bűntény elkövettetett, — a vádló, Falconer, Bruce és Dick társaságában lévén, poharazás közt neki azon ajánlatot tevék, miszerint jó volna együtt a városi bank pénztárát meglapni, — ő színelig beleegyezését nyilvánítá, azonban oly szándékkal hogy azt feljelentendi. A nap, melyen a tény elkövetetnék, vele nem közöltetett, azonban azt beszédközben sikerült megtudnia, mert álszerepét oly jól játszá, hogy előtte misem titkoltatott. Mindamellet mégis a három czinkos az ő becsületében kétkedve, töle egy borzasztó esküt követeltek, mit a szükséges benső megjegyzéssel meg is tett. A kitűzött napon, februárius havában, hogy annál bizonyosabb legyen, éjjel előtt lakását elhagyá, és a városház közelében, haham a bank helyisége ablakait jól beláthatá, — elbújt. Éjfelig misem történt, a mi gyanuját fölbresztette volna; míg egyszerre a bank pénztára szobájának egyik rostélyzott ablakán keresztül gyenge világosság sugárzott át. Mire ő a városház előcsarnoka alá ment, és ott két nőre akadt, kiknek egyike mondá, miként ő hát keresve ezelőtt néhány perczel elkezdén ide, a világosságot észre vév. — Ő, valamint a két nő is a kuleslyukon át látták, amint Falconer és Bruce két társal, kik azonban háttal állván az ajtó felé, nem valának felismerhetők — a szobában levő szekrényeket feltörni igyekeztek. — Ő haladók nélkül felakarta jelenteni a tettet a rendőrségnek, hanem a két nő azt tenni akadályozá, okul adván, miszerint a feladás nekik nem használna, sőt végzeteljes kellemetlenségeket okozna. Mivel azonban ő feltett száudékáról lemondani nem akart, kinyilatkoztatták; miszerint Falconer és Bruce ellen tanuként nem fognak fellépni, sőt a feladó ellen lépnek fel, mert a két vádlott férjeik kenyeradói.”

Ezen feljelentés higgadt nyugodtsággal történt, és hasztalan volt a vádlottak védőjének minden igyekezete a vádlót ellenmondásokban keverni, hiába említé Macdonald erkölcsi romlottságát, bizonyosságul felhozván, a fennebb említett váltó lopást,

valamint egy más esetet is, a midőn Macdonald mint vámhivatalnok felöltözve, egy thea dugártól pénzt csikart ki, és több más bűntényeket is.

Az angol törvény világosan mondja: hogy tanukul csak azok nem léphetnek fel, kik oly bűntényt követtek el mely számkivetéssel büntetetik.

Mély csend állott be, és a figyelem feszültebb lön, a midőn a két nő, kiket Macdonald megnevezett, tanukként felléptek. Vallomásuk általánosan öszhangzók de nem oly bizonyosak valának, mint Macdonaldé. — Elismerték, miszerint ők a nevezett napon éjjeltájban, a reggeltől elveszett fiúnak keresésében a városház közelébe érkeztek s annak előcsarnokába belépve Macdonalddal találkoztak, — Macdonalddal az eseményt illető vallomását is beismerték, a mennyiben a kuleslyukon valamit látni lehetett, és hogy némi hasonlatosság volt a két tolvaj, és a vádlott kereskedők közt, de ezt nem lehet bizonyossággal állítani, különben is csak akaratlanul jelentek meg most a törvényszék előtt, mert sokkal több hálával tartoznak a vádlott kereskedőknek, mintsem hogy e véletlen szemtanúság által ártani akarnának neki annál is inkább, mert Macdonald színellett készsége, az eseményt feljelenteni, inkább beavatottságnak látszott nekik. — Férjeiket illetőleg pedig a felettök támasztott vádra nézve, mintha ők lettek volna a más két tolvaj, ártatlanságukat oly hitelesen bizonyíták be, hogy kiderült, miként férjeik az nap és éjszaka Dundeeben sem voltak, sőt csak másnap reggel, illetőleg déltájban érkeztek vissza.

Mindenkinek tekintete részvétellel nyugodott Falconer ösz és tiszteletre méltó fején, és Bruce erőteljes alakján, kinek nyilt és becsületes arcvonásai a vádat undorral látszottak visszautasítani. Védelmük egyszerű de szivreható vala, szeplőtlen nevékre hivatkozva, mely az egész grófságban ismeretes, — tagadták a bűntényt melylyel vádoltanak. — Hivatalos védőjük azt is igyekezett bebizonyítani, hogy ők az esemény idejében, nem lehetnek annak színhelyén, az előhozott bizonyosság azonban nem egyezett egészen azon idővel melyet Magdonald az esemény idejéül hozott fel, bár menyire hitelesek valának az előállított tanuk.

Eddig a hallgatóság részvétellel feszültséggel követé a hosszura nyuló tárgyalást, s már közelgett a döntő pillanat, mely a vádlottakra oly végzeteljessé válhatott; mindenki a törvényszéki elnökre tekintett, mert ennek belátásától és a tényválat előadásától szokott függni a bírák ítélete. — Az általános meggyőződés még az is vala, hogy a vádlottak nem lehetnek bűnösök, amennyiben a vádnak egyedüli bizonyítéka csak Macdonald feljelentésén alapszik. — És ha bár a vádlottak egy ellentanut sem bírtak szerencsével alkalmazni, de azért jellemük évek óta mint szeplőtlen ismertett és semmi indító ok sem szolgált nekik arra, hogy ily gonosz tette vetemedjenek, — sőt ellenkezőleg, mindenki által jó módu s jószívű embereknek ismertettek.

És mégis, midőn a törvényszéki elnök határozottan a vádlottak ellen nyilatkozott s büntetteikről meggyőződve lenni látszott, — a kedvező vélemény ingadozni kezdett.

A bírák visszavonultak, és habár tanácskozmányuk több óráig tartott azért megsem akart senki eltávozni, mert mindenki első akart lenni, hogy az elszomorodott családnak a felmentési örömhirt megvigye. — Végre a bírák visszajöttek, és az első kimondá „a bűnöst.” Az elnök fejére tevő a végzetes fekete sapkát és beleegyezését az ítéletet kinyilvánítván, — a halálítéletet szokásos modorban kihirdeté, amennyiben angol törvények szerint az éjjel elkövetett erőszakos rablás, halálra méltó bünténynek tartott.

(Vége köv.)

Ujdonságok.

* A zemplén megyei gazdasági egyesület igazgató választmánya jövő május hó 2-án délelőtti 10. órakor N. Mihály városában gyűlést fog tartani.

* Unghvárott „Szent-Bazil gr. kath. irodalmi társulat” alakult, melynek feladata leend, iskolai s egyéb közhasznú és épületes könyvek kiadása és terjesztése, valamint folyóiratok kiadása által a munkácsi és eperjesi püspökségek gör. kath. vallású lakosságának szellemi és erkölcsi művelődését előmozdítani.

* Füzesséry Miklós Nagy-Mihályban székelő ügyvéd — mint onnan tudósítják lapunkat — közelebb jegyzé el a szép Boronkay Amáliát! Boldog jövőt kívánunk a derék ifju párnak!

— Ugyancsak Nagy-Mihályból írják nekünk, hogy ott naponta látni inséggel küzdő szükkülő alföldieket, kik a jószívű lakosok könyöradományaiért esedeznek. Ily alföldi éhezők veszik igénybe a jótékonyágáról nevezetes grófi család nagylelkűségét is, hol a nemeslelkű ifj. gr. Sztáray Antal nő szül. Batthányi Fanni grófnő áldott anyósával Sztáray-Waldstein Mária grófnő ő méltóságával egyetemben nemesak pénzbeli adományokkal de meleg ételekkel is ellátják őket; néhány százra tehető azok száma, kik hasonló adományozásban részesültek a derék grófi udvarban. — Áldja meg e nemes grófi családot a magyarok Istene!

* Munkácsen Mezei József festőművész hazánkja javára holnap aprilis 17-én az ottani lelkes műkedvelők hangversenyt rendeznek következő programmal: — Első szakasz. 1. Karének, „Esti dal” Mozarttól, előadják: Cservenka, Marinkovics, Madurovich, Pollay, St. Paul és Lechky urak. 2. Ábránd, „Bolena Anna” című daljátékból, zongorára alkalmazta Dühler Tivadar, előadja Szunyogh Etelka k. a. 3. Magánydal „az Egerkirály” Schuberttől, zongora kísérettel előadja Cservenka ur. 4. Eredeti magyar ábránd, „A költő keserve,” zongorára szerző Kirsch János, előadja: Rikk Teréz k. a. 5. Előjáték, Phisharmonikán, előadja: Pollay ur. — Második szakasz: „Tevagy, te vagy barna kis lány” zongorára alkalmazta Székely Imre, előadja: Szunyogh Etelka k. a. 2. Ábránd, „Lammermoor Lucia” daljátékból, gordonkán, zongora kísérettel, előadják: Lechky ur és Lechky Irma k. a. 3. Kivonat a „Czigánybű” című daljátékból, zongorára alkalmazta Vass Károly, előadja Rikk Teréz k. a. 4. Magyar dal, Egressitől, zongora kísérettel, előadja Plotini Hermin k. a. 5. Magyar hangok, gordonkán, phisharmonia kísérettel, előadják: Lechky és Pollay urak. — Reméljük, hogy ezen jótékony célu hangverseny a leglátogatottabb leend. — Nálunk is lehetne egyet e ezéla rendezni!

* Kassáról april 12-ről írja tudósítónk: Az inségesek felségelésére tartott mindkét műkedvelői előadás igen fényesen sikerült, a közreműködők közül különösen kitétek, Horváth Panna báróné Forgách Eleonora grófnő és Semsey Jenőné ő nagysága. A színház daczára annak, hogy a helyi árak felemeltek, mindkét este zsufolva volt. A részletekről közelebb. Pénteken búcsut vesz tőlünk Szabó és Philippovich derék szintársulata, innen Eperjesre mennek.

* A szepességen egy lábnyi magasságu hó borította e héten a hegyeket.

— Az első magyar általános biztosító társaságnál ez ideig 6762 egyén biztosítá életét 9,837,752 forintig.

Sajtó hiba.—Lapunk multheti számában az első lapon, középső hasáb, a zemplénmegyei gazd. egyesület jegyzőkönyvének 4-ik pontjában „ösi erdőben” helyett: „ösi erőben” továbbá

Az újdonságok elsejében, alólról harmadik sor „munkatársai pedig egy pár néhány hivatalnok helyett: egy pár ügyvéd, néhány hivatalnok” olvasandó.

Figyelmeztetés! — Az unghvári Casinó egyesület azon tagjait, kik a múlt évekről még mindig tartozásban vannak, egész tisztelettel figyelmeztetem, hogy a legközelebbi közgyűlés határozata szerint, ellenök a kereset megindítása kötelességemmel tetetvén, kik a perlekedéssel járó kellemetlenségeket és költségeket kikerülni óhajtják, igyekezzenek tartozásaikat legfőbb e hó 24-ig multhatlanul befizetni.

Unghvár, ápril 14. 1864.

Böszörményi József,
egyleti ügyvéd.

Felhívás! — A váralatti pinceze minden rendű birtokosait tisztelettel felkérem sziveskedjenek a nagyméltóságú püspök jóvedelméhez tartozó pinceze taksákat kezeimhez annál bizonyosabban befizetni, minthogy ezen hirdetés megjelenésétől számított 14 napok mulva, minden személyválogatás és kímélet nélkül perutján fogom azt bevétetni.

Unghvárt april 9-én 1864.

Markos György,
mint teljes meghatalmazott ügyvéd.

Vegyés.

— (Wittelsbach és Hubner.) Lajos, bajor király, néhány év előtt Bécsben volt, és naponkint több órát töltött a belvederi képtárban. Egyszerű polgári öltönyben levén, senki sem gyanította benne a fejedelmet; sőt a figyelem és buzgalom, a melylyel a műtárgyakat szemlélte, azt gyanította, hogy mint hívatott művész nagy mesterek remekeit, tanulmányozza. Egy fiatal festész, ki hasonló czéllal járt naponkint a műterembe s a királyt ott naponkint látta, azon bizalmassággal közeledett hozzá, melyet a törekvés közössége ad, s beszédbe eszkegett vele a művészetéről s műremekekről. A király nézetei imponáltak a fiatal embernek és elragadtatva kiáltott föl, a bajor királynak kezét nyújtva: „Nekünk barátokká kell lennünk!” A király kezét nyújtott az ujoncz művésznék, s kinyilatkozatá, hogy szerenesének tartja magát, ha oly szorgalmas fiatal embernek barátja lehet; „De — folytató — önnök még sokat kell tanulni!” „Ej — mondá a művész — hagyd el azt az önt s nevez egyszerűen nekem. Én Hubner vagyok; lát téged hogy hívna?” „Én Wittelsbach vagyok,” felelt a király. — „Wittelsbach, ezt a nevet nem ismerem és még is azt hiszem, hogy hírneves művész áll előttem. A te korodban, kedves Wittelsbach, már szükséges, hogy az ember valamire vitte legyen, vagy sohasem viszi semmire.” „Megengedem — felelt a király — de a viszonyok, ... Igen, a viszonyok — szakasztá félbe a művész — nemde a pénzt érted? az az istenadta pénz bizony néha nálam is sehogy sincs. Ha nekem pénzem volna, Rafaellé kellene lennem.” „Pénzem tulajdonképen nem hiányzik, válaszolt a király, de más dolgok igen hatalmas befolyást gyakoroltak rám, melyek a művésztől, a melyé szívvel lélekkel vagyok, elvontak, például a politika.” „Ah, ugyan ki foglalkoznék politikával!” felelt Hubner. „Tudod mit, pajtás, szeretnék téled kölcsönözni.” „Szívesen, mennyit adjak?” „Nem bánom adj öt forintot.” „De barátcskám, nálam nincs ám pénz.” „Hát te is ugy vagy mint én.” „Ha holnapig vársz, teljesitem kívánatodat s ha akarod, többel is szolgálok.” „De nekem még ma kellene a pénz, mert látod, kedves Wittelsbach, az én dolgom nagyon lassan megy, a gyomrom korog, mint a kenetlen kerék, festéket pedig nem ehetem.” „Hol van a lakásod?” A fiatal ember megmondta lakását. „Legfeljebb délre ott lesz a pénz, várj meg otthon.” Pontban 12 órakor egy bérruhás inas jelent meg Hubnernél. „Wittelsbach ur — jelenté — bocsánatot kérek, maga nem jöhét, de üdvözlí önt és ezt küldi.” Az inas egy csomó bankjegyet (300 forint volt) tett le a bámuló művész asztalára és eltávozott. Hubner kereste másnap barátját a képesarnokban. A barát nem jelent meg. Egy teremőr, kihez Hubner felvilágosításért fordult, megoldotta a talányt. Midőn Hubner jöltevéje nevet megtudta, igen meg volt lepette, s elhatározta, hogy hálalevelet ír a bajor királynak, de őrizkedett öt „te” nek nevezni. Ezen iratra igen hamar megérkezett a válasz, s tartalma 300 forintnyi évi díj biztosítása volt. (M. S.)

— (Mulatságos színházi jelenet.) Az „Arad”-ban olvassuk, hogy minap „Liberarea ezarilor” (parasztok folszabadítása) című népszínművet adak Moldova R. . . városában. „Eddig mi voltunk a rabok, de ezután ők lesznek rabjaink, kik zsinonk-n hiztak . . . majd megtánczoltatjuk őket” stb. beszéli egyik folszabadult polgár a másíknak. E szavakra dühbe jő Cs. . . bojár a páholyban, tovább nem tűrheti, föláll és rákiált a színészre s elkezd irogatlanul szidni az új polgárt. „Az istenért, hallgasson, mondja Cs. . . bojárnak R. . . nevű szomszédja, hiszen ez csak játék, hát nem tudja, hogy színházban vagyunk?” „Mit színház? hallgass te is, tudlak téged is, hogy ki fia vagy, tics kurkánule de lá Bákó . . .” E kettős spektakulurnra a közönség irtóztató hahotára fakadt, annyira, hogy a darab előadását félben kellett szakítani. A bákói kurkának (pulyka) pedig ez a rövid története. Volt Bákóban az ottani főispánnak egy szép pulykája és egy okos betanított kapusa. Mihelyt valaki a főispánhoz jött valami ügyben, a kapus rögtön ajánlotta, hogy üres kezzel ne menjen be a nagyságos urhoz, hanem vegye meg legalább tőle ezt a pulykát és ajándékozza a főispánné asszonyoknak. Az alku azonnal megessett, egy ékusáért a pulyka a panaszlóc, nemsokára a főispánné és ismét a kapusé lön; hogy ha újabb panaszló jön, a pulyka ismét kéznél lehessen. E körutat a pulyka annyiszor megtette, hogy utóljára tárgya lön egy elmés népszínműnek. „Kurkánul de la Bákó.” Az ifju, ki Cs. bojárt esendesítette, épen azon főispán fia volt, a ki pulykájával kereskedett, e miatt volt az irtóztatos nevetés és az előadás félbeszakítása.

Nyom. Unghvárt Jäger K. betűivel.

— Valamennyi bécsi lap írja azon meglepő hírt — mely tehát e szerint való (Legújabb távirat szerint alaptalan hír Szerk.) — Rózsa Sándor f. k. 7-ki és 8-ki közti éjjel megszökött a kufsteini vár börtönéből. Rózsa Sándornak kezén lábán bilincs vala, s a vár nyugoti tornyában tartatott, melyben különösen számára elkészített börtön volt 3 emeletnyi magasságban. Börtönének csak egy ablakja volt, azon is erős vasrudak. E rudak egyikét kifeszítve találták. 7-kén éjjeli 12 órakor a börtönőr még látszólag alva látta őt fekhelyén, 5 órakor már csak hült helyét találták. Azt hiszik, rongyokból készített kötelet, s azon ereszkedett le. Az ablak vasat a közelebbi viláros éjken kelle kitérnie, hogy a zajt a szélzugás miatt észre ne vegyék. Mivel Rózsa Sándor csak magyarul beszélt, úgy vélik, hazája felé kelle menekülnie.

— (A krinolin áldozatai.) Egy angol statisticus kimutató, hogy 1847-től 1861-ig a krinolin 89,000 nőnek okozta halálát.

Irodalom.

— Megjelent és beküldetett az „Erdőszereti Lapok” IV. füzeté következő tartalommal: Oserdők és rengetegek. Sz. kir. Pozsony városa erdősegeinek leírása. Valami az ákáczról és annak vetéséről. A m. kir. Helytartótanácsról 1864-ik március hó 2-án 9795 sz. a. kelt s az ország összes törvényhatóságához intézett rendelet. Különfélék.

Szerkesztői posta.

— Nehrebeczky György ur „Önvédelmét” jövő számunk hozandja.

F. G. Füzessér. A hirdetésért soronkint hat kr. jár, s azonkívül minden beiktatásért 30 kr. bélyegadó. Kérünk e szerint öszvesen 1 ft. 80 kr.

A nógrádi levelet csak a jövő héten adhatjuk. — J. J. Deragnyó. A lapot megindítottuk.

— Befagyott a tiszta. A rimelésre, ha mir semmi mértéket nem követ s a külalkat szépségét egyedül ebben helyezi, több gondot fordíthat a szerző, mert: hozzája — kézfogóra már csakugyan erőtetett valami, de utóljára sem rim. Kérülje továbbá a tótizmust a magyar versben, a rim melynek kedvéért e tót kifejezést használja, ugy sem érdemelte meg azt a nagy szabadságot: mit én bánom? Több mügondot!

Vásári tudósítások.

Unghvár. Folyó hó 14-kén tartott hetivásárunkon semminek sem volt kelendősége; a kereskedés egy pár hó óta pangásban szilik. Piaci árak: Búza köblönkint 6—7 ft. Rozs 4 ft. 80 kr. 5 ft. Tengeri 5—6 ft. Paszuly 8 ft. Borsó 8 ft. Lencse 8 ft. Kása 9 ft. Burgonya 1 ft. 40 kr. Széna 2 ft. 50 kr.

Munkács Folyó hó 11. tartott hetivásárról a piaci árak hivatalos kimutatása: Búza a. auszt. mérfönkint 3 frt. 50—60 kr. Rozs 2 frt 30—40 kr. Arpa 2 ft. — kr. Zab 1 ft 60—80 kr. Tengeri 2 ft 50—60 kr. — Széna mázsánkint 2 frt.

Kassa. Folyó hó 13. tartott hetivásárról a piaci árak hivatalos kimutatása: Búza pozsonyi mérő. 3 ft. 80. — ft. Rozs 2 ft. 80. — ft. Arpa 2 ft. 40. — ft. 50 kr. Zab 1 ft. 80 2 frt. Tengeri 3—3 ft. 40kr.

HIRDETÉSEK.

Dolinay Lászlónak az unghvári kis-kölhegyen fekvő — 9 árkos, egészen jó karban lévő szőlője 5 vckás aljjal, új borházszal, s a hozzá tartozó nagy részben új szüretelő edényekkel 800 osztrák értékű forintért szabad kézről eladó. Bővebben értekezhetni a tulajdonosnál Unghváron.

Egy gazdatiszt, ki egy magas rangu uraság jól rendezett uradalmában mint gazdatiszt több évekig alkalmazva volt, s a gazdaság terén valamint elméletileg, ugy gyakorlatilag kiképezve van, a magyar, német és tót nyelvekben jártas, és jó bizonyítványokat képes előmutatni egy rendelkező tiszt állomást óhajt nyerni; — bővebb tudósítást ad a „Felvidék” szerkesztőségére.

Zemplénmegye Füzessér helységében (u. p. Nagy-Mihály) 110 darab egészséges fiatal juh eladandó, — alóliat tulajdonosnál bár mikor megtekinthetők.

Füzesséry Gyula